

Kaste terninger
1-2, 3-4 eller 5-6
Om svenskere, om Overdrevet eller om mig selv

Det blev mig selv

Efter Peter og Michael de sidste år
Har talt om vores hårde instruktører, så...
Jeg vil starte et andet sted
Med mig selv for mere end 60 år siden

Dengang jeg gik til danse-undervisning i forsamlingshuset
Ved ikke hvorfor jeg gjorde det
Var det mine forældre?
Havde jeg en fornemmelse af at man burde kunne danse for at få en kæreste?
Nå, men i hvert fald gjorde jeg det
Og det var forfærdeligt. Ganske forfærdeligt
jeg kunne jo ikke finde ud af det
Det med 1-2-3, og 1-2-3 osv.
Det var altid noget der gik galt

Faktisk synes jeg at er ok til at regne – og både gange og dividere
Så det var ikke fordi jeg ikke kunne tælle. Der var noget andet galt
En slags ordblindhed, bare med tal, eller med rytme. Hukommelse? Eller?
Ja, jeg ved det faktisk ikke

Men det der lille fikse chassé-hop blev jeg heller aldrig god til
Jeg dansede vist mest med Lone
Hun var gårdmandsdatter og havde højt touperet hår.
Som et fransbrød. Det var flot
Hun var sådan set ikke nogen dårlig dansepartner
Men mon ikke jeg jokkede hende lidt for meget over tæerne?
Det blev i hvert fald aldrig til noget med Lone og mig

Men heldigvis kom der en helt ny dansemode, twisten
Her skulle man bare kunne følge rytmen og så ellers sno sig
Det var en revolution, og den dans reddede mit ungdomsliv
Uden twist havde jeg sikkert stadig stået forsagt i et hjørne af forsamlingshuset
og kigget misundeligt på pigerne der jo sagtens kunne finde ud af det med 1-2-3 og så
chassé.

Jeg må sige at jeg fik et deja-vu da jeg startede på senior-gymnastik
Her skulle jeg ikke blot holde styr på 1-2-3, men også 4 og helt op til 8

Heldigvis var vi så mange at man nogenlunde kunne forsvinde i mængden

Men kun nogenlunde, for med mellemrum blev jeg ramt af instruktørens falkeblik
Og jeg vidste jo godt hvem hun hentydede til
når hun endnu en gang forklarede rækkefølgen i øvelsen
1-2-3-4-5-6-7-8
en gang til for prins Knud – og for mig

Nu har vi så fået Mille
hun er lidt mere på twist-holdet
Dog ikke helt, men hos hende er det mest 'og så lige 2 til.
Det er trods alt kun 1-2 og ikke holde styr på helt op til 8

Og tit får vi lov at løbe rundt sådan helt på må og få
Det er næsten som at danse twist
Det handler blot om at bevæge sig
Og lave nogle hurtige spurt-bevægelser
Det gør vi så. Hver på sin måde.
Med eller uden chassé – eller noget der ligner

Men intet varer evigt – heller ikke det frie løb
Snart skal vi tilbage til vores plads på arenaen

Nu er det tid til de liggende øvelser
Hvor man virkelig skal høre godt efter
Og bruge de øjne man har i nakken
Mens man ligger med panden nede i gulvet

Men Mille hun har også et falkeblik, og hun er hurtig
Så pludselig står hun og hiver en i benet
det er sådan det skal strækkes
Heldigvis går det så stærkt at der vist ikke er så mange der opdager det.

Men det er langsomt gået op for mig at jeg ikke er alene
Det er ikke kun mig der kan have lidt svært ved det
Have brug for hjælp til at strække benet på den helt rigtige måde

For når Mille skal have et billigt grin
kigger hun blot ned i mandehjørnet
Der kan vi finde ud af de synkrone øvelser som kvinder jo behersker
Ja, mændene gør det åbenbart noget mere underholdende

Efterhånden har jeg forstået at det ikke kun er mig der er noget galt med
Det er mænd – i det hele taget – eller i hvert fald de fleste mænd
Når jeg skæver til siden, kan jeg se at det er rigtigt
Vi mænd er langt fra så synkrone som kvinder
Og slet ikke som Mille ønsker det

Det endelige bevis fik jeg den dag Mille kom ned til Esben og rettede på ham
Jeg mener, når selv Esben ikke kan gøre det rigtigt, så er det ok at jeg også har lidt svært ved det.

Og nu forstår jeg også hvorfor mændene står i tæt skjoldborg nede i hjørnet
Det er et ubevidst forsvar.
Vi ved det handler om at stå sammen når det virkelig gælder.

Det er heller ikke tilfældigt mændene står i dét hjørne
Hjørnet ved yderdøren
Og det havde de endda valgt længe før jeg begyndte
Hvorfor? Lissom en ræv har to udgange,
holder mændene sig tæt op ad døren
Altid klar til flugt
Hvis kravene bliver for overvældende
Og vi drukner i angstens sved.
Angsten for at blive til grin
Angsten for gulvet i forsamlingshuset
Angsten for at træde Lone over tærne
Angsten for ikke at kunne tælle til 8
Angsten for at jøkke forkert i et chassé
Eller ikke kende forskel på venstre og højre

Angsten for bare at være en mand